

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת בהעלותך תשפ"ד / גליון מס' 110

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קיד.

"מאן קא אכיל לעלמיה כרבה בר אבוה"

בגמרא השבוע מופיע סיפור האומר 'דרשני', במהלך הסיפור מספר רבה בר אבוה לאליהו הנביא שהלימוד קשה עליו, מחמת קושי הפרנסה, אליהו הנביא מכניסו לגן עדן ותולש עבורו משם עלים, ביציאתו שמע קול מכריז: 'מיהו שאכל את העולם הבא שלו כרבה בר אבוה?!' רבה בר אבוה נבהל והשליך את העלים, וגם מהבגד שספג את הריח לא רצה ליהנות, והעניקו במתנה לחתניו

לשם מה הכניסו אליהו לגן עדן, כדי שיאבד את עולמו? כמוכן שלא, אליהו הנביא רצה להמחיש לו; יכול אדם להתעשר וללמוד תורה מתוך הרווחה, אבל את 'עולמו שלו' להפסיד, התפקיד שלו עצמו, ההתמודדות שלו, שבשבילה בא לעולם יפסיד, וחבל

החווה הקדוש מלובלין פנה לתלמידיו במוצאי יום הכיפורים בהודעה כי הוא יודע מה היתה בקשתו של כל אחד מהם ומה ענו לו משמים: "מה היה אצלי?" שאל אחד התלמידים, והחווה השיב: "ביקשת שתתעשר בעושר רב, כך תוכל להתפלל כדבעי, וללמוד ללא הפסקה" התלמיד השתומם: "אכן, ומה ענו לי?"; "השיבו לך" אמר החווה "מנין לך שחפצים בתורה שלך ללא הפסקה, אולי חפצים דוקא בתורה שלך כשהיא מתוך הפסקה..."

איך זה קשור אלינו?

לא פעם קשיי החיים מעמיסים, מפריעים ללימוד ולתפילה, אך יום יבוא ונבין שהקשיים היו משתלמים, התורה והמצוות קיבלו בזכותם ערך הרבה יותר גדול

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קיד:

"אתם קרויין אדם ואין עובדי כוכבים קרויין אדם".

בגמרא השבוע מוצאים אנו את ההכרזה החד משמעית, ישראל קרויים 'אדם' הגויים לא!

בשנת תרע"א התגלתה בקיבוץ גופת ילד נוצרי, היהודי מנדל בייליס הואשם ברצח, ומאחוריו עמדו למשפט העם היהודי כולו, במהלך המשפט הציגו התובעים את גמרתנו לאמור: העם היהודי אינו רואה את הגויים כבני אנוש... הרב מזא"ה, רבה של מוסקבה ששימש כאחד הפרקליטים, הגיב לכך בהסבר מקורי: במקרא מצאנו שני כינויים למין האנושי, 'איש', ו'אדם'; והנה, בעוד ל'איש' יש הטיה ללשון רבים - 'אנשים', ל'אדם' אין לשון רבים, ובכן - הסביר הרב מזא"ה את דברי הגמרא: גוי הוא 'איש'; אין קשר בינו לבין חברו, אך עם ישראל הוא 'אדם' - כולו נחשב לאחד. כך למשל - הוסיף הרב ברמז עבה - אם יהודי מואשם באשמת שקר, כל יהודי העולם יושבים עמו על ספסל הנאשמים, מה שאי אפשר לומר על גוי

פירוש מבריק זה נשלח לרב מזא"ה קודם לכן מהחכם העדיף מנביא, מורינו רבי מאיר שפירא זצ"ל, שבחכמתו הבין שטענה זו תוצג בפני הרב מזא"ה

איך זה קשור אלינו?

מאה ועשרים משפחות אינם יודעים בימים אלו מה בגורל יקריהם, הם גם יקירנו, אחינו בשרינו, ואנו לא שוכחים להזכירם בכל תפילה בלב נשבר

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קט.

"המקבל שדה מחברו לשנים מועטות לא יזרענה פשתן"

המשנה השבוע מלמדת, מי ששכר שדה לשנים ספורות, אסור לו לזרוע בה פשתן, מאחר שהפשתן מכחיש את כוח השדה למשך שבע שנים, והרי השוכר חייב להחזיר את השדה במצב בו קיבל אותה, ולא מוכחשת

גם אנו קבלנו פקדון, הנשמה, עלינו לדאוג להחזירה במצב יותר טוב, וכוודאי לא פחות טוב, ממה שקבלנו אותה

זלמן הגביר החליט לשלוח את בנו פייבל ליריד, ללמוד הלכות מקח וממכר... בהגיע הנער ליריד מיד עטו עליו אנשים שמומחיתם היא לזהות 'פנים חדשות'... הצעה מפתה הייתה בפיהם: ברשותם שטרי חוב ממשלתיים הצוברים רבית גבוהה, והם מוכנים למוכרם במחיר מצחיק; "גם אם לא תצליח למוכרם מיד, הרווח רק ימשיך לטפס" הסבירו לו בחלקלקות. פייבל שב לאביו כשהשטרות בידיו ופניו זורחות. זלמן החוויר, השטרות היו מזויפים! "אם לא די בכך שלא ניצלת כראוי את הכסף שקבלת, הרי כמעט המטת עלינו אסון, באם היו מגלים את השטרות בידך" גער בו אביו

הנמשל, כך אמרו בנובהרדוק, קיבל אדם את חייו במתנה, ותחת שימלאם בתוכן רוחני הוא מרוקנם מכל תוכן, ומלבד זאת הוא עתיד לשלם ביוקר על מה שעשה בהם, כמה חבל

איך זה קשור אלינו?

אנו מנצלים את המתנה היקרה שניתנה לנו לזמן קצוב, את החיים, ומשתמשים בהם באופן שיגרום לבורא נחת רוח, ולנו רק רוח!